

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 15.575 van 3 september 2008
in de zaak X / IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Irakese nationaliteit, op 1 september 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te horen bevelen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 september 2008 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. C. FRERE, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**

1. Op 28 december 2007 werd betrokkene, komende van Griekenland met vlucht SN 3246, onderschept op de luchthaven van Zaventem in het bezit van een vals Fins paspoort nr. 51214787 op naam van X. Hij kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten en diende op 9 januari 2008 een asielaanvraag in. Op 21 januari 2008 werd betrokkene vastgehouden met het oog op een mogelijke overdracht aan Griekenland en werd diezelfde dag een overnameverzoek op basis van artikel 10 §1 van de Dublin Verordening aan Griekenland verstuurd. Aangezien de Belgische overheden op 19 maart 2008 nog geen antwoord hadden ontvangen van de Griekse overheden werd die dag een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen daar Griekenland bij gebrek aan antwoord binnen de door in artikel 18 van de Dublin Verordening voorziene termijn van twee maanden geacht wordt stilzwijgend in te stemmen met de overname. Op 23 april 2008 werd voormeld bevel om het grondgebied te verlaten, ingetrokken. Op 3 juli 2008 heeft Griekenland zijn uitdrukkelijk akkoord gegeven voor de overname van betrokkene waarbij de Griekse overheden uitdrukkelijk bevestigen dat betrokkene een asielaanvraag kan indienen bij zijn terugkeer in Griekenland.
2. Op 26 augustus 2008 neemt de gemachtigde van de Minister van Migratie- en Asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding op een bepaalde plaats. Deze beslissing, die dezelfde dag ter kennis werd gebracht aan betrokkene, is de thans bestreden beslissing.
3. Op 29 augustus 2008 dient verzoekende partij een vordering tot schorsing en beroep tot nietigverklaring in tegen deze beslissing. Op 1 september 2008 dient zij vervolgens een verzoekschrift in bij uiterst dringende noodzakelijkheid om bij voorlopige maatregelen, de vernietiging en de schorsing te vorderen van de beslissing van 26 augustus 2008 houdende bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding op een bepaalde plaats met het oog op de overdracht aan de Griekse overheden.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid:

1. Ingevolge artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats enkel aanvechtbaar bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. In de mate dat de vordering gericht is tegen de beslissing tot vasthouding is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbevoegd. De Raad beperkt haar onderzoek dan ook tot de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het land te verlaten.
2. Krachtens artikel 39/82, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording van verzoeker van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar, zijn. Verzoeker dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Dit impliceert dat de rechtvaardiging tweeledig is, met name dient enerzijds aangetoond te worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en anderzijds dient verzoeker aan te tonen dat hij niet onredelijk lang met het indienen van zijn verzoekschrift heeft gewacht.
4. Het bestreden bevel van 26 augustus 2008 werd aan verzoeker ter kennisgeving aangeboden op dezelfde dag. Verzoekende partij diende op 29 augustus 2008 een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring volgens de gewone procedure in en op 1 september 2008 een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Uit de stukken van het administratieve dossier blijkt dat reeds op 26 augustus 2008 voorzien was in de (oorspronkelijk) geplande repatriëring van verzoekende partij op 2 september 2008 (stuk 1, eigen nummering). Bijgevolg belette niets verzoekende partij om kort na de kennisgeving van de thans voorliggende beslissing de Raad te vatten bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Door te talmen tot 1 september 2008, daags voor de oorspronkelijk geplande repatriëring geeft verzoekende partij geen blijk van naarstig optreden. Het kan immers niet de bedoeling van de wetgever geweest zijn om de proceduremogelijkheid om voorlopige maatregelen te horen bevelen te laten misbruiken om nalatig optreden van de betrokkene te herstellen.
5. Op 1 september 2008 laat de Dienst Vreemdelingenzaken per faxbericht weten dat *“(...) Ihoewel de verzoeker reeds van zijn vrijheid werd beroofd, werd tot op heden geen datum van repatriëring vastgelegd.”* (stuk 2, eigen nummering). Ten overvloed bevestigt verwerende partij in haar nota van 2 september 2008 en per fax verzonden op 3 september 2008 dat verzoekende partij gelet op het feit dat zij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) vatte niet aan Griekenland zal worden overgedragen voor 16 september 2008, in toepassing van artikel 39 van het reglement van het EHRM. Bijgevolg wordt niet aannemelijk gemaakt waarom de schorsing volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen.
- 2.6. Er is niet voldaan aan de opgelegde voorwaarden zoals voorzien door artikel 39/82, §2, van de vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend en acht door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS.

A. VAN ISACKER.